

Arrest

nr. 243 623 van 3 november 2020
in de zaak RvV X /

- In zake: 1. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X
2. X
als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VERKEYN
Kairostraat 85
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, in eigen naam en samen met X als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 7 april 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 februari 2020 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat C. VERKEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEHERS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij diende op 20 oktober 2017 een aanvraag in voor het verkrijgen van een visum, met het oog op de herenging met de heer A.A.I., haar echtgenoot die in België de vluchtelingenstatus heeft.

Op 17 oktober 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van het visum.

De verzoekende partij diende een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring van deze beslissing in bij de Raad en deze vernietigde de beslissing op 26 september 2019 bij arrest nr. 226 759 en dit omdat het voor de Raad noodzakelijk was inzage te hebben in het administratief dossier en de daarin geklasseerde stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. Echter, aangezien het administratief dossier niet ter beschikking werd gesteld van de Raad, maakte de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk.

Op 18 februari 2020 besliste de gemachtigde van de bevoegde Minister opnieuw tot weigering van de visumaanvraag type D. Dit is de bestreden beslissing en ze is als volgt gemotiveerd:

“Naam: H. A. I.

Voor naam: Inconnu

Geslacht: Vrouwelijk

Huidige nationaliteit: Somalië

Geboortedatum: 02/02/1995

Commentaar:

Deze beslissing vervangt de vorige beslissing van 02/10/2018 die vernietigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 26/09/2019.

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art.10 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat op datum van 26/9/2019 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van H. A. I., geboren op 02/02/1995, Berdale, van Somalische nationaliteit, om de echtgenoot in België, I. A. A., geboren op 14/02/1993 Berdale, van Somalische nationaliteit, te vervoegen.

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat op 03/01/2015 in Somalië werd afgesloten.

Overwegende dat artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met artikelen 18 en 21;

Overwegende dat artikel 18 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt dat voor de bepaling van het toepasselijke recht in een aangelegenheid waarin partijen niet vrij over hun rechten kunnen beschikken, geen rekening wordt gehouden met feiten en handelingen gesteld met het enkele doel te ontsnappen aan de toepassing van het door het WIPR aangewezen recht;

Overwegende dat artikel 21 de openbare orde-exceptie bedoelt en het mogelijk maakt om een bepaling van het buitenlands recht te weigeren voorzover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde;

Overwegende dat artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Ten slotte schrijft artikel 30 IPR-codex voor dat een buitenlandse authentieke akte moet worden gelegaliseerd om in België geheel of gedeeltelijk in origineel of bij afschrift te worden voorgelegd;

Overwegende dat een dergelijk huwelijk onverenigbaar is met de beginselen van openbare orde :

Overwegende dat uit het administratieve dossier de volgende elementen gebleken zijn :

Betrokkenen kenden elkaar, ze woonden in dezelfde buurt en studeerden samen de koran. Hun relatie begon in 2014

Ze huwden op 03/01/2015

Ze woonden 5 maanden samen in een huurhuis

Meneer spreekt over 1 broer en 2 zussen, mevrouw verklaarde dat hij 3 broers en 4 zussen heeft. Mevrouw heeft haar echtgenoot voor de laatste keer gezien op 30/05/2015. Ze hebben via telefoon en whatsapp contact met elkaar.

In het licht van deze elementen besliste de Dienst Vreemdelingenzaken op 22/05/2018 om het advies van de procureur des Konings te vragen met betrekking tot de erkenning van dit in het buitenland voltrokken huwelijk.

In het advies van 13/08/2018 is de Procureur des Konings van mening dat uit het geheel van voormelde omstandigheden en gegevens blijft dat de intenties van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht zijn op het tot stand komen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Er is een combinatie van verschillende factoren aanwezig, die samen genomen voldoende bepaalde, gewichtige en overeenstemmende vermoedens opleveren.

Het huwelijk is een vormgebonden overeenkomst waardoor twee partners toetreden tot een wettelijke regeling en zo een gebonden levenslang gewilde leefgemeenschap doen ontstaan. Er dient dus onderzocht te worden of het afgesloten huwelijk tussen A. H. en I. A. A. voldoet aan deze bij wet gestelde versie.

Het is duidelijk dat een levenslang gewilde levensgemeenschap tussen twee mensen een uitermate ernstige aangelegenheid is, die verregaande wettelijke consequenties heeft en dus duidelijk verschilt van een samenlevingscontract of het gewoon samenwonen.

Er mag dan ook van uitgegaan worden dat aanstaande huwelijkspartners nopens het afsluiten van een huwelijk zich onder meer goed zullen beraden, de tijd nemen om mekaar echt te leren kennen en dit juist allemaal om de gewenste duurzame levensgemeenschap te vormen en te doen slagen, In casu werd dit duidelijk niet gedaan, integendeel.

Mijn ambt stelt vast dat betrokkenen een religieus "marriage certificate" voorleggen dat niet gelegaliseerd werd. Om deze reden kan het document niet door mijn Ambt aanvaard worden.

Uit het onderzoek zijn bovendien volgende niet onbelangrijke vaststellingen aan het licht gekomen die mijn ambt doen twifelen aan de oprechtheid van dit huwelijk :

- 1. betrokkenen zijn het niet eens wat betreft hun kindervens. Waar I. A. A. verklaart dat zijn echtgenote graag vijf kinderen wenst en hij zelfs nog wat meer stelt deze laatste helemaal geen kinderen te willen.*
- 2. waar A. I. H. vervolgens meent dat haar echtgenoot niet minder dan drie broers en vier zussen heeft, verklaart deze laatste slechts één broer en twee zussen te hebben.*
- 3. mijn ambt stelt ten slotte vast dat betrokkenen geen foto's kunnen voorleggen van hun huwelijksplechtigheid, naar de mening van I. A. A. beschikten zij immers niet over een smartphone of camera om foto's te nemen.*

In zoverre het vreemde recht niet sanctionerend zou optreden tegen geveinsde huwelijken, kan elke Belgische overheid op grond van de Belgische internationaal-privaatrechtelijke openbare orde, een huwelijk weigeren te erkennen wanneer het er in hoofde van beide partners of één van hen enkel op gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen voor één van de echtgenoten. Het huwelijksinstituut is immers een wezenlijk bestanddeel van het Belgisch rechtsbestel en een miskenning

van dat instituut maakt een schending uit van de Belgische openbare orde (art. 21 Wetboek internationaal privaatrecht).

Derhalve weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het huwelijk in kwestie te erkennen waardoor het bijgevolg niet het recht op gezinshereniging opent.

Overwegende dat mevrouw H. A. I. °02/02/1995 zou bevallen zijn van een kind, R. A. I., °21/09/2019 maar aangezien er geen aanvraag gezinshereniging is voor het kind kan er dan ook geen beslissing gemaakt worden.

Overwegende dat onze diensten navraag gedaan hebben bij de ambassade van Addis-Abeba op 06/02/2020 en Nairobi op 07/02/2020 om te vragen of er een aanvraag gezinshereniging ingediend werd voor het kind, R. A. I., °21/09/2019.

Overwegende dat er geen aanvraag ingediend, ons bevestigd door de diplomatieke posten te Addis-Abeba en Nairobi.

Overwegende dat er enkel een document werd voorgelegd, nl. Birth Notificiation/Registration Form" waarvan de authenticiteit alsook de rechtsgeldigheid niet kunnen nagegaan worden van dit document.

Gelet op al het bovenstaande wordt het visum derhalve geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen lichten hun eerste middel als volgt toe:

"De thans bestreden beslissing herhaalt integraal ten aanzien van mevrouw H. A. I. dat verweerster het betrokken huwelijk weigert te erkennen met verwijzing naar art. 146bis B.W.. zodat verweerster op grond daarvan de afgifte van een visum aan mevrouw H. A. I. weigert.

Deze motieven die uit een eerder bestreden beslissing integraal werden overgenomen, werden eerder vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Wat de huidig bestreden beslissing betreft kan dan ook in de eerste plaats volledig verwezen worden naar het tweede en het derde middel in huidig verzoekschrift die nog steeds van toepassing blijven.

Echter, niettegenstaande nog steeds de toenmalig opgevraagde informatie niet beschikbaar blijkt (stuk 4), werden er wel in navolging van dit vernietigingsarrest dd. 26 september 2019, diverse actualisaties overgemaakt met bijkomende stukken en informatie en werd ook herhaaldelijk gewezen op het ondertussen geboren kind met het verzoek ook dit integraal als één volledige aanvraag voor moeder en kind te beschouwen gesteund op art. 9 Vw. j. art. 8 EVRM:

"Verzoekster en haar echtgenoot kennen elkaar reeds lang van in Somalië. Zij zijn beiden afkomstig uit Berdale en hebben ook een tijdje samen gewoond alvorens de echtgenoot van verzoekster het land diende te verlaten om op de vlucht te slaan.

Verzoekster en haar echtgenoot zijn bijgevolg dan ook gehuwd alvorens de echtgenoot in ons land een asielaanvraag heeft ingediend. De huwelijksakte wordt voorgelegd samen met het bewijs van onmogelijkheid tot legalisatie (stuk 1).

Het huwelijk vond plaats een aantal maand voor de heer A. A. I. Somalië heeft moeten verlaten.

De echtgenoot van verzoeker werd vervolgens erkend als vluchteling in ons land, hij werd hiertoe uitgebreid verhoord door het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in 2016 waarbij hij bij de asielaanvraag ook reeds zijn gezinsleven met verzoekster uiteen heeft gezet (stuk 2).

Verzoekster is op haar beurt vertrokken en bevindt zich gestrand in Ethiopië.

Zij diende bijgevolg vervolgens een aanvraag gezinshereniging in op 20 oktober 2017, om voor beiden onbegrijpelijke reden werd deze in eerste instantie afgewezen. Ondertussen werd deze beslissing vernietigd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 26 september 2019 in de zaak RvV 226 574/VIII.

Immers, verzoekster en haar echtgenoot wijzen op de verklaringen in de asielaanvraag die eveneens voldoende staven dat partijen reeds een huwelijksband hadden nog voor er ook maar sprake was van enige asielaanvraag van de heer A. A. I. (stuk 3).

Verzoekster werd vervolgens ook zwanger van de heer A. A. I. (stuk 6).

Immers, verzoekster wordt wel degelijk gesteund door haar echtgenoot (stuk 4) en zij hebben wel degelijk in de mate van het mogelijke (gelet op het gestrand zijn in Ethiopië) ook lijfelijk contact (stuk 5). Het gaat om een jong koppel hetwelk duidelijk bij elkaar past (stuk 5).

De situatie is thans dan ook onhoudbaar en een hereniging tussen mevrouw, mijnheer en het kind dringt zich op in het licht van art. 8 EVRM, vermits partijen enkel hier op ons grondgebied een normaal gezinsleven kunnen uitoefenen.

Te meer nu het gaat over een erkende vluchteling en diens partner die tevens gevlucht is doch apart van haar echtgenoot vast zit in Ethiopië. Het is in het belang van het kind dat het hier kan opgroeien met diens vader.

Het is bovendien het allereerste kindje van dit koppel en ook vader wenst uiteraard bij het volledige betrokken te kunnen zijn. De huidige situatie weegt dan ook zeer zwaar door.

In de gegeven omstandigheden is het duidelijk dat het hier wel degelijk om een waarachtig gezinsleven gaat, de rechtspraak heeft reeds herhaaldelijk bevestigd dat dergelijk familieleven van een vreemdeling dient gerespecteerd te worden (cf. Raad van State 24 maart 2000, Rev.dr.étr. 2000, 44; Raad van State 1 juni 1999, J.L.M.B. 2000, 961; Raad van State 29 mei 1998, A.P.M. 1998, 100).” (stuk 6).

“Voor mijn cliënte werd op 10 november 2019 een motivatie en actualisatie overgemaakt aan uw diensten met uiteenzetting van het feit dat aan alle voorwaarden is voldaan en ook een humanitaire uiteenzetting. In de bijlage treft u een aantal bijkomende stukken (foto's gehele gezin en ticket) (...) Mijn cliënten weten u dan ook dank om positief gevolg te willen geven aan hun verzoek” (stuk 7).

“Dit op basis van onder meer art. 8 EVRM j. art. 9 Vw. De nodige (identiteits)documenten voor wat betreft R. A. I., geboren op 21 september 2019, werden u dan ook overgemaakt in de motivatie van november 2019. Alle overige documenten werden u in de motivaties van november 2019 en 2020 ook reeds toegestuurd.” (stuk 8).

Dit terwijl dient vastgesteld dat men overgaat tot weigering van enig visum over de ganse lijn met integrale herhaling zonder rekening te houden met de bijkomende overgemaakte argumenten en informatie, behoudens de toevoeging dat men ondertussen bevallen is maar geen beslissing zou kunnen nemen, bovendien men de geboorteakte niet op authenticiteit en rechtsgeldigheid zou kunnen controleren.

Dit terwijl de in het eerste middel aangehaalde bepalingen het onderstaande inhouden.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat een overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van alle juiste feitelijke gegevens en/of deze correct heeft beoordeeld en/of op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden én te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

De artikelen 5 j. 11 j. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepalen:

“rekening met factoren als een gezamenlijk kind, samenwoning in het verleden, registratie van het partnerschap of andere betrouwbare bewijsmiddelen (...) Bij de behandeling van het verzoek zorgen de lidstaten ervoor dat terdege rekening wordt gehouden met de belangen van minderjarige kinderen. (...) Wanneer een vluchteling geen officiële bewijsstukken kan overleggen waaruit de gezinsband blijkt, nemen de lidstaten ook andere bewijsmiddelen inzake het bestaan van een dergelijke gezinsband in aanmerking (...) In geval van afwijzing van een verzoek, intrekking of nietverlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.”

De artikelen 9, 10ter, 11 en 12bis van de Vreemdelingenwet bepalen:

“§6 Indien wordt vastgesteld dat de vreemdeling de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsbanden niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden overgelegd. Indien dat niet mogelijk is, kan de minister of zijn gemachtigde overgaan of laten overgaan tot een onderhoud met de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd wordt, of tot elk onderzoek dat noodzakelijk wordt geacht en in voorkomend geval voorstellen om een aanvullende analyse te laten uitvoeren.

§ 7. In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.” (art. 12bis Vw.)

“In het kader van het onderzoek van de aanvraag wordt terdege rekening gehouden met het hoger belang van het kind.” (art. 10ter Vw.)

“In het geval van de familieleden van een erkende vluchteling of van een vreemdeling die de subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, mag de beslissing niet uitsluitend worden gebaseerd op het ontbreken van de officiële documenten die de bloed- of aanverwantschapsbanden aantonen.” (art. 11 Vw.)

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door (de Minister) of zijn gemachtigde. Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.” (art. 9 Vw.)

Verder zijn er de in het eerste middel aangehaalde bepalingen waarbij in elke genomen beslissing dient te worden afgewogen wat de impact is op een minderjarig kind dat kan getroffen worden door een genomen beslissing. De belangen van minderjarige kinderen primeren (o.a. EHRM, arrest Sen), elk kind heeft recht op de maatregelen die zijn familieleven en ontwikkeling bevorderen. Het is voor geen betwisting vatbaar, los nog van de impact op de eigen gestelde vraag voor het kind, dat in elk geval het betrokken kind er belang bij heeft dat zijn moeder en vader samen kunnen zijn hetgeen inhoudt dat het kind zal opgroeien in het bijzijn van beiden. Er blijkt in elk geval geen enkele afweging van hoe het kind primeert in de genomen maatregel die impact heeft op het gehele gezin.

Onverminderd zoals gesteld aldus het tweede en derde middel van onderhavig verzoekschrift worden al deze bovenstaande principes en bepalingen geschonden zoals hieronder uiteengezet.

Vooreerst kan vastgesteld worden dat op geen enkele wijze blijk hoe, of en op welke manier nu overigens voorts rekening werd gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing met de

bijkomende actualisatie en motivatie, meer in het bijzonder de volgende overgemaakte stukken en informatie die werden overgemaakt en waaruit blijkt dat deze info de inhoud van de eerdere beslissing die hier integraal wordt hernomen gewoonweg tegenspreekt:

- *De toezending van het uittreksel uit het asieldossier van de echtgenoot van verzoekster waaruit de relatie (en beoordeling daarvan) reeds blijkt alvorens de echtgenoot het statuut van vluchteling bekwam;*
- *De vliegtuigtickets waaruit blijkt dat er fysisch contact is;*
- *De attesten rond de zwangerschap in combinatie met de vliegtuigtickets in de periode van verwekking;*
- *De geboorteakte met bijhorend bewijs van onmogelijkheid tot legalisatie;*
- *De vele foto's van het gezin.*

Dat integendeel uit de bestreden beslissing blijkt dat hiermee geen enkele rekening werd gehouden nu onder meer verwezen wordt naar:

- *Het feit dat men enkel digitaal contact zou houden, terwijl er dus vliegtuigtickets voorliggen;*
- *Het feit dat er verschillen in kindervens zouden zijn terwijl er dus een kind is verwekt en ook het vliegtuigticket voorligt van tijdens de periode van verwekking;*
- *Het feit dat men verwijst naar het gegeven dat er geen foto's zouden voorliggen, terwijl daar tal van gezinsfoto's werden overgemaakt;*
- *Er niet kan blijken hoe, of en op welke manier men rekening houdt met het gegeven dat tijdens de onderzochte asielaanvraag in navolging van dewelke de heer Abdikadir Ibrahim erkend werd als vluchteling de relatie werd uiteengezet alsook werd verhaald hoe diens echtgenote aan gevaar werd blootgesteld. De heer Abdikadir werd na grondig onderzoek van het asielrelaas wel erkend als vluchteling hetgeen inhoudt dat de verklaringen geëxamineerd werden op hun waarachtigheid.*

Dat door het abstractie maken van deze gegevens bij de nieuwe beoordeling de motiveringsplicht werd geschonden nu men niet alle feitelijke gegevens in de beoordeling heeft betrokken waardoor men tot een besluit is gekomen die in de gegeven omstandigheden kennelijk onredelijk is.

Het feit dat men geen rekening heeft gehouden met deze gegevens werd hierboven toegelicht hetgeen op zich volstaat om tot een schending te komen van de motiveringsplicht nu ook geen antwoord wordt geboden op de briefwisseling die werd overgemaakt, om conform te zijn kan gesteld worden dat verweerster minstens diende te motiveren waarom de overgemaakte bijkomende informatie beweerdelijk dan geen afbreuk zou doen aan het eerder gestelde. Nog los van het gegeven dus dat de het één en ander contradictorisch blijkt met de verwijzing naar de eerder aangehaalde vernietigde motieven.

Doch dat men bijkomend kennelijk onredelijk (en zelfs disproportioneel heeft gehandeld) blijkt ook uit het feit dat uit de asielprocedure blijkt dat mevrouw H. A. I. zelfs eigenhandig eveneens reeds werd blootgesteld aan vervolging en dat bijkomstig de beslissing totaal niet in verhouding staat hiermee alsook met het feit dat het verzoekster in een positie brengt waarin zij als vrouw die gevluht is thans met een klein kind hetgeen verwijderd wordt van diens vader en ontnomen wordt om van bij het begin op te groeien bij diens vader verbannen zit in Ethiopië terwijl verzoekster ook weet dat geen aanvragen aldaar meer kunnen worden ingediend (stuk 7 en verwijzing naar Nairobi in de bestreden beslissing).

Verzoekster kan niet stellen dat zij dit niet zou weten, nu de asieldocumenten werden overgemaakt aan haar met dit relaas erin in het schrijven van 10 november 2019. Bovendien werd nog steeds de gevraagde informatie om adequaat middelen te kunnen uitwerken daartegen niet overgemaakt, er werd medegedeeld dat men enkel beschikt over het interview bij DVZ bij het indienen van de asielaanvraag van de heer A. Bij nazicht blijkt de heer A. ook daar details over zijn huwelijk met mevrouw H. reeds te hebben opgegeven aan verweerster. Verweerster kan deze informatie niet negeren in het nemen van een beslissing.

Dit terwijl ten aanzien van een vluchteling de hierboven aangehaalde richtlijn de meeste omzichtigheid oplegt aan de staten rekening houdende met de kwetsbare profielen.

De interne wetgeving legt daarenboven verplichtend op om sowieso rekening te houden met het hoger belang van het kind.

Op dat vlak voegt de thans bestreden beslissing aan de integraal herhaalde eerdere motieven uit de eerste bestreden beslissing, die aldus geen rekening houden met de bijkomende aan verweerster overgemaakte informatie, enkel toe dat verzoekster dus weliswaar bevallen zou zijn maar enerzijds dus voor het kind geen beslissing zou kunnen worden genomen omdat voor het kind geen aparte aanvraag gezinshereniging werd ingediend (zonder meer), anderzijds dat de authenticiteit en rechtsgeldigheid van de geboorteakte bovendien niet kan nagegaan worden.

Art. 10ter Vw. stelt evenwel nergens in dat het indienen van een aanvraag gezinshereniging voor een minderjarig kind geboren tijdens de looptijd van een hangende aanvraag gezinshereniging van de ouder een voorwaarde zou zijn om al dan niet de geboorte en het belang van dit kind in rekening te moeten brengen bij de beoordeling van de hangende aanvraag.

Integendeel, de artikelen 10ter j. 12bis Vw. stellen in dat indien een minderjarig kind hoe dan ook getroffen kan zijn door een bepaalde beslissing in een procedure gezinshereniging, dit belang in rekening moet gebracht worden.

Dit is niet gebeurd in de bestreden beslissing, laat staan dat daaromtrent gemotiveerd werd.

“Er wordt in de bestreden beslissingen echter geheel niet ingegaan op de informatie die door de raadsman van verzoekers werd gevoegd aan de visumaanvragen, met name “de complexe inhoud van het dossier, en de inhoud van de asielaanvraag van M.E.N.” In de begeleidende brief van 11 augustus 2015 werd immers uiteengezet en een verantwoording gegeven waarom verzoekers een huwelijksakte en geboorteakte voorlegden waarop een andere man vermeld staat als echtgenoot en vader, dan de heer E.N. Daarbij werd het asielrelaas van de heer E.N. benadrukt waarvan de kern betrekking heeft op de “verboden” liefdesrelatie tussen de heer E.N. en verzoekster. Verzoekers kunnen terecht aanvoeren dat de erkenning van de vluchtelingenstatus impliceert dat dit asielrelaas geloofwaardig en gegrond werd bevonden.(...)”

Gelet op de elementen die deze zaak kenmerken, stelt de Raad vast dat de motiveringsplicht, in het licht van artikelen 17 en 5, lid 5 van de richtlijn 2003/86/EG, begrepen tegen de achtergrond van de doelstelling van de richtlijn en het nuttig effect ervan, de artikelen 7 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 8 van het EVRM, en artikel 12bis, § 5 van de Vreemdelingenwet, is geschonden.” (RvV nr. 188.521, 16 juni 2016).

Uit de bestreden beslissingen blijkt aldus niet dat bij het beoordelen van het bestaan van de ingeroepen gezinsbanden rekening werd gehouden met alle relevante factoren en omstandigheden eigen aan de zaak.

Daar waar het al dan niet indienen van aan aparte aanvraag gezinshereniging voor een ondertussen geboren minderjarig kind niet werd opgenomen in deze bepalingen als voorwaarde om al dan niet in beschouwing te worden genomen als pertinente omstandigheid in het kader van de beoordeling van een aanvraag van de ouder, is het evenmin zo dat men zomaar zou mogen stellen dat men een voorgelegde geboorteakte in het kader van het in rekening brengen van de aanwezigheid van een kind eveneens zomaar mag afwijzen als zagezegd niet na te gaan op authenticiteit en/of rechtsgeldigheid.

Te meer nu verweerster op het vlak van de beoordeling van verwantschapsbanden ten aanzien van een erkend vluchteling gehouden is tot de bepalingen van 5 j. 11 j. 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 hetwelk een zekere redelijkheid verwacht gezien de moeilijke positie waarin men zich soms ziet in dit geval.

Er volgt daaruit dat men bij de beoordeling van banden rekening dient te houden met de persoonlijke en individuele omstandigheden (zoals een gemeenschappelijk kind) en daartoe ook alle middelen van recht in rekening dient te brengen.

In deze optiek volstaat het aldus al zeker niet te zeggen dat men een aangehaald element in de gezinssituatie niet zou moeten in rekening brengen omdat men de geboorteakte moeilijk op authenticiteit kan beoordelen.

Te meer nu men de geboorte van het kind op zich niet betwist, evenmin als dat er banden mee bestaan. Men beschikt over een geboorteakte die werd medegedeeld, evenzeer als over de

zwangerschapsdocumenten, foto's van de beide ouders met het kind en bewijs van fysieke aanwezigheid tijdens het tijdvak van verwekking.

In dat kader legt ook art. 12bis Vw. op om rekening te houden met andere stukken evenals de mogelijkheid om desnoods over te gaan tot wetenschappelijk onderzoek.

Naast het gegeven dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van de bovenstaande artikelen en bepalingen voor wat betreft de beoordeling van de aanvraag tot gezinshereniging inzake de echtgenote van de heer A. A. I., is er ook een schending van deze bovenstaande bepalingen in combinatie met art. 8 EVRM j. art.9 Vw. gezien men weigert zich uit te spreken over het gevraagde inzake het minderjarig kind en men zogenaamd enkel stelt dat men geen beslissing zou kunnen nemen.

Art. 9 Vw. j. 10ter Vw. stellen weliswaar dat een aanvraag ingediend moet worden volgens de modaliteit van de bevoegde buitenlandse diplomatieke post, doch maken uitdrukkelijk melding van "behoudens" uitzondering voorzien in een wet, besluit of internationaal verdrag.

Er werd herhaaldelijk aan verweerster gevraagd om voor het gehele gezin een beslissing te nemen en dat daartoe alle documenten werden ingediend om dit te kunnen doen (zie indiening per fax aan verweerster dd. 10 november 2019). Art. 9 j. art. 8 EVRM werden hiervoor aangehaald (stuk 6-8).

Er werd gewezen naar de humanitaire situatie, de echtgenote die eveneens is moeten vluchten (zie verklaringen asielrelaas van mijnheer) en in Ethiopië vast zit met het klein kind van partijen geboren tijdens de lopende aanvraag van mevrouw na eerdere vernietiging. De situatie weegt zwaar op partijen. Het is in het belang van het kind dat het van bij aanvang kan opgroeien bij beide ouders.

Art. 8 EVRM voorziet in de bescherming van het gezinsleven en werd ingeroepen in combinatie van art. 9 Vw. waardoor het door de bewoording "onverminderd internationaal verdrag" verweerster er niet toe verplicht om te stellen dat men nog eens speciaal voor een ondertussen geboren kind een aparte aanvraag moet gaan indienen. Te meer verweerster maar al te goed weet dat het indienen van een aanvraag voor Somalische onderdanen ondertussen praktisch onmogelijk werd gemaakt in Ethiopië (stuk 8 en verweerster die belt naar Nairobi).

De bestreden beslissing, die op dezelfde dag klaarblijkelijk werd genomen als de briefwisseling op 18 februari 2020 waarin men melding maakte dat men enkel voor mevrouw een beslissing wilde nemen, maakt voor het minderjarig kind melding dat men een aparte aanvraag gezinshereniging verwacht voor het kind gezien men anders geen beslissingen zou kunnen nemen, dat men bovendien de geboorteakte niet op authenticiteit kan beoordelen.

Daar gelaten zoals gezegd t.a.v. de echtgenote dit geen voorwaarde is in de interne wet om geen rekening te moeten houden met de overgemaakte informatie, blijkt hieruit gezien de herhaalde vraag en briefwisseling ook gewoonweg onwil waaruit evenwel niet kan blijken hoe verweerster op die manier het belang van het minderjarig kind laat primeren (art. 8 EVRM j. art. 3 IVRK j. art. 22bis van de Grondwet).

Verweerster betwist nergens dat er sprake is van een gemeenschappelijk minderjarig kind. De opgenomen motieven bieden dan ook geen antwoord op de vraag herhaaldelijk aan verweerster gesteld om op grond van art. 8 EVRM, een internationaal verdrag waarin art. 9 "onverminderd" in voorziet, te ageren.

Stellen dat men een aparte aanvraag verwacht is immers geen antwoord op de vraag toepassing te maken van de mogelijkheid geen aparte aanvraag te verwachten.

Het is niet geweten hoe, of, waarop en op welke manier verweerster tot de beoordeling gekomen is dat zij niet kan ingaan op de ingeroepen omstandigheden om toepassing te maken van art. 8 EVRM j. art. 9 Vw.

Integendeel, verweerster lijkt verderop zelf te beamen dat die mogelijkheid er wel degelijk kan zijn door te stellen dat zij hoe dan ook niet in de mogelijkheid zou zijn de geboorteakte op authenticiteit of rechtsgeldigheid te beoordelen. Het is echter niet gekend op grond van welke reden verweerster in de eerste plaats stelt dat geen toepassing in dit geval wenst te maken van het gevraagde.

Daarnaast is ook het argument van de geboorteakte niet afdoende nu zelfs de interne bepaling van art. 12bis Vw. oplegt dat het hoger belang van het kind in rekening dient te worden gebracht en bovendien ingeroepen banden met een vluchteling zelfs in afwezigheid van documenten kan beoordeeld worden met alle middelen van recht, inclusief wetenschappelijk onderzoek.

Er is ook geenszins zicht op hoe de andere voorgelegde bewijskrachtige stukken (zie boven) hiertoe in rekening werden gebracht.

De verzoekende partij is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd gezien deze een schending vormt van de in het eerste middel opgenomen bepalingen.”

2.2. De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen ingediend, en repliceert dan ook niet op de argumenten van de verzoekende partijen.

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Op 17 oktober 2018 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de eerste beslissing tot weigering van het visum. De verzoekende partij diende een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en nietigverklaring van deze beslissing in bij de Raad en deze vernietigde de beslissing op 26 september 2019 bij arrest nr. 226 759 en dit omdat het voor de Raad noodzakelijk was inzage te hebben in het administratief dossier en de daarin geklasseerde stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. Echter, aangezien het administratief dossier niet ter beschikking werd gesteld van de Raad, maakte de verwerende partij de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij na het vernietigingsarrest van de Raad van 26 september 2019 aan de verwerende partij bijkomende informatie heeft overgemaakt ter staving van de visumaanvraag. Uit de brief van de raadvrouw van de verzoekende partijen van 10 november 2019 blijkt immers dat zij aan de verwerende partij liet weten dat haar cliënte op 21 september 2019 was bevallen van haar eerste kindje samen met de heer A. A. I. Zij stelt daarover 'bijkomende motivatie' te willen overmaken ter staving van haar aanvraag en die van haar kindje. De raadvrouw van de verzoekende partijen brengt bij dit schrijven een stuk 6 bij waaruit blijkt dat de verzoekende partij zwanger werd van de heer A. A. I. Verder stelt zij dat de verzoekende partij wel degelijk wordt gesteund door haar echtgenoot (stuk 4 bij de brief) en dat zij wel degelijk in de mate van

het mogelijke lijfelijk contact hebben (stuk 5 bij de brief). De raadvrouw van de verzoekende partijen voert verder in deze brief onder meer nog aan dat dit het allereerste kindje is van dit koppel en dat ook de vader bij het volledige gebeuren betrokken wenst te zijn. De raadvrouw stelt in deze brief dat uit de door haar aangehaalde elementen duidelijk blijkt dat het wel degelijk om een waarachtig gezinsleven gaat. In bijlage bij deze brief heeft de raadvrouw onder meer foto's van het gezin, attesten van de zwangerschap, en de geboortakte van R. A. I. bijgebracht.

Op 4 februari 2020 stuurde de raadvrouw van de verzoekende partijen opnieuw een brief naar de verwerende partij waarin zij terugkomt op haar brief van 10 november 2019 en stelt nog een aantal bijkomende stukken te willen bijbrengen. Het gaat om foto's van het hele gezin en een vliegticket. De voorgelegde vliegtickets zijn van Brussel naar Caïro en van Caïro naar Addis Abeba op 15 december 2019 en van Addis Abeba via Caïro naar Brussel op 31 januari 2020. Deze periode ligt, zoals de verzoekende partijen terecht aanhalen, in de verwekkingsperiode van hun kind, R. A. I.

Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij heeft gemotiveerd over de door de verzoekende partijen na het vernietigingsarrest van 26 september 2019 aan haar voorgelegde foto's, de bewijzen van zwangerschap, de twee brieven met motivering van de raadvrouw van de verzoekende partijen, en de vliegtickets als bewijs van contact in de verwekkingsperiode van het kind en dit terwijl de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf stelt dat het huwelijk een vormgebonden overeenkomst is waardoor twee partners toetreden tot een wettelijke regeling en zo een gebonden levenslang gewilde levensgemeenschap doen ontstaan en er dus moet onderzocht worden of het afgesloten huwelijk tussen A. H. en I. A. A. voldoet aan deze bij wet gestelde versie. Het is duidelijk een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dat de verwerende partij de hiervoor vermelde elementen niet mee in overweging heeft genomen bij het beoordelen van het feit of het in casu al dan niet gaat om een levenslang gewilde levensgemeenschap. Het niet motiveren over deze elementen houdt bovendien duidelijk een schending in van de formele motiveringsplicht.

De Raad merkt verder op dat uit de gegevens van het administratief dossier verder blijkt dat de raadvrouw van de verzoekende partijen op zondag 16 februari 2020 om 14.29u een e-mail stuurde naar de verwerende partij waarin zij terugkomt op haar schrijven van 10 november 2019 en 4 februari 2020. Zij stelt in deze e-mail, dat, wat de baby betreft, het m.i. toch niet ongebruikelijk is in dossiers inzake gezinshereniging om met het oog op proceseconomie en om overdreven formalisme uit de weg te gaan dossiers in hun volledigheid te beoordelen en dan ook uit te breiden tot ondertussen (dus lopende de termijn voor visumaanvraag van één van de ouders) geboren kinderen. Zij stelt dat op 21 september 2019 de nodige identiteitsdocumenten werden overgemaakt wat betreft R. A. I., en dit nogmaals in de motivering van de raadvrouw van november 2019 en februari 2020. Zij stelt dat zij, behoudens andersluidend bericht, dan ook aanneemt dat de aanvraag van de moeder in het geheel zal worden genomen voor wat betreft ook het ondertussen tijdens de aanvraag geboren kind en dat deze aanvragen gelijktijdig zullen worden behandeld. Terwijl uit de brieven van de raadvrouw van de verzoekende partijen van 10 november 2019 en 4 februari 2020 al bleek dat zij verzocht om de visumaanvraag uit te breiden tot het intussen geboren kind, antwoordt de verwerende partij pas voor het eerst op 11 februari 2020 dat er geen visa gezinshereniging is ingediend voor het kind, en op 18 februari, nota bene de datum van de bestreden beslissing, dat er geen nieuwe aanvraag is voor het kind en er een nieuwe beslissing zal worden genomen voor mevrouw, H. A. I.

In de bestreden beslissing motiveert de verwerende partij omtrent het kind enkel als volgt:

“Overwegende dat mevrouw H. A. I. °02/02/1995 zou bevallen zijn van een kind, R. A. I., °21/09/2019 maar aangezien er geen aanvraag gezinshereniging is voor het kind kan er dan ook geen beslissing gemaakt worden. Overwegende dat onze diensten navraag gedaan hebben bij de ambassade van Addis-Abeba op 06/02/2020 en Nairobi op 07/02/2020 om te vragen of er een aanvraag gezinshereniging ingediend werd voor het kind, R. A. I., °21/09/2019. Overwegende dat er geen aanvraag ingediend, ons bevestigd door de diplomatieke posten te Addis-Abeba en Nairobi. Overwegende dat er enkel een document werd voorgelegd, nl. Birth Notificiation/Registration Form” waarvan de authenticiteit alsook de rechtsgeldigheid niet kunnen nagegaan worden van dit document.”

Uit de stukken van het administratief dossier, en meer bepaald uit de e-mail van de verwerende partij van 6 februari 2020 blijkt echter dat de verwerende partij aan de contactpersoon in Nairobi in het kader van dit dossier liet weten dat een kind geboren was, namelijk R. A. I. op 21 september 2019. De verwerende partij vroeg de contactpersoon na te gaan of er voor het kind een visumaanvraag was gebeurd. Uit dit stuk blijkt dan ook dat de verwerende partij wist dat de verzoekende partij een dochter

had gekregen. Zoals gezegd blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing niet dat de verwerende partij deze informatie in overweging heeft genomen bij de beoordeling van het in casu beoogde doel van het huwelijk.

Los van de vraag of de verwachting van de verwerende partij dat de verzoekende partijen zich van Ethiopië naar Nairobi moeten begeven om speciaal voor hun tijdens de behandelingsperiode van de visumaanvraag geboren erg jonge dochter apart nog een visumaanvraag te doen, blijkt uit bovenstaande bespreking dat de verwerende partij duidelijk de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden door geen rekening te houden met een aantal door de verzoekende partijen na het vernietigingsarrest van 26 september 2019 voorgelegde elementen in het kader van de beoordeling van het beoogde doel van het huwelijk tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot.

De verzoekende partijen maken een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht aannemelijk.

Het eerste middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 februari 2020 tot weigering van de afgifte van een visum, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee november tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU